

U ime učenika OŠ, generacije 1970.-1978. 8b razred 1977./78.

Dragi naš Štef, poštovana obitelji, rodbina i prijatelji

Okupili smo se danas (četvrtak, 24. rujna 2020. godine) na groblju u Petrijancu kako bismo na vječni ovozemeni počinak ispratili našeg dragog Štefa, Stjepana Talana. Pripala me dužnost da Štefu u ime naše generacije zahvalim za susrete i prijateljstvo koje je među nama vladalo, kako u vrijeme školovanja, tako i u vrijeme dok smo postali odrasli ljudi i susretali se, zbog obveza u obiteljima i na poslu, nešto rjeđe, uglavnom za vrijeme posjeta Stjepana Domovini. Školovanje smo 1970. započeli u Radovcu, a završili 1978. u Babincu, kada smo krenuli u drugu fazu svojeg života, na daljnje školovanje, zapošljavanje udaje i ženidbe.

Stjepan Talan, sin Josipa i Terezije r. Grmec, rođen je 23. travnja 1963. godine u Varaždinu, kao i sestra mu Štefica. Djetinjstvo je uz roditelje, djeda, baku i prabaku Helenu, i petero braće proveo u Križovljanu, a po završetku Osnovne škole daljnje obrazovanje, za zanimanje strojara građevinske mehanizacije, završava u Ljubljani gdje potom s tvrtkom Gradis, uz kraći prekid služenja vojske, radi na raznim gradilištima diljem Slovenije. S tvrtkom Gradis jedno vrijeme radi i u Iraku, a po povratku traži mogućnost zapošljavanja u inozemstvu. Prilika mu se ukazala početkom 1988. godine, kada u ožujku odlazi u Švicarsku, u Zürich, gdje počinje raditi u poduzeću Swissboring, a posljednje godine proveo je u poduzeću Kibag AG.

Dok su mu mogućnosti i radno vrijeme dozvolile vraćao se u rodni kraj, roditeljima, braći i prijateljima, a početkom 1993. godine (2. siječnja), u Petrijancu je sklopio brak s Jadrankom Oreški, kći Stanka i Marije r. Majhen. Poslije ženidbe zajednički život, do odlaska na posao u Švicarsku, nastavili su u Križovljanu, a po rođenju sina Emanuela (rođen 09. 11. 1993., u Varaždinu). Za Švicarsku, u veljači 1994. godine odlazi i Jadranka i Emanuel, a tu im se 13. svibnja 1996. priključila i Marija.

Tada započinju s izgradnjom kuće u Strmcu Podravskom, a po izgradnji iste u Hrvatskoj mijenja adresu stanovanja i u Švicarskoj. I tako obitelj iz Züricha gdje su bili u unajmljenom stanu, seli u svoj stan u Schlierenu.

Iako je bio stalno u poslu i brizi za obitelj ni Domovinu nije zaboravio, a ni rodbinu i prijatelje u Hrvatskoj. Kod dolaska u Strmec, redovito je uz roditelje i braću posjetio i nećake i nećakinje, punca i punicu i supruginu rodbinu, prijatelje i znance, a nije zaboravio čestitati ni imendane i rođendane, kao ni Uskrs, Božić i novu godinu. Cijela obitelj radosno se odazivala i na obiteljska okupljanje i druženja, vjenčanja, krstitke i ostale

obiteljske proslave, kako u Švicarskoj tako i na ostalim adresama, a s ljubavlju su primali i svakoga tko im je iz Domovine došao.

Za boravka u Švicarskoj bio je redovit sudionik misnih slavlja koja su se organizirala i priređivala u sklopu Hrvatske katoličke misije Zürich, a dok su im prilike dozvolile sudjelovali su i na proštenjima u rodnom kraju. Prijateljske odnose sklopio je i s ostalim ljudima koji su, uslijed raznih okolnosti napustili rodni kraj, a nastojao je i druge potaknuti na očuvanje nacionalnog identiteta i ljubavi prema Bogu, rodnom kraju i Domovini.

Posljednji put u Domovini je bio, zajedno s kćerkom Marijom, u ožujku, a razmišljanja o povratku kući u Strmec, prekinula mu zloćudna bolest koja je pred Uskrs (09. travnja 2020.) dijagnosticirana.

I u toj bolesti živo se zanimao za događaje u rodnom kraju, a posebno ga je obradovao blagoslov Pape Franje dodijeljen majci povodom njezinog devedesetog rođendana i zahvalna misa kojoj se nije mogao odazvati.

U ime generacije s kojom si se školovao, a vjerujem i prijatelja i znanaca iz Hrvatske i Švicarske, supruzi Jadranki, Mariji i Emanuelu izražavam kršćansku sućut i zahvalnost što su uz tebe bili i u najtežim časovima. Zahvalnost upućujem i svima koji su te u bolesti mogli posjetiti, a posebno švicarskom medicinskom sustavu i upravi bolnice u Schlierenu koja je obitelji omogućili ljudski i dostojanstven oproštaj. Hvala im, Bog im plati.

Dragi Stjepane! Hvala Ti za prijateljstvo i svaku dobru gestu koju si prema bližnjima iskazao. Neka Ti je spokoj u hrvatskoj grudi, koju si toliko volio i svakom njenom pozitivnom smjeru se radovao, te radost u Nebu gdje Ti se i mi nadamo s vremenom pridružiti.

Počivao u miru Božjem! Amen